

การศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส : ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลนครเชียงราย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย จำนวน 120 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่า สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test (One Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า

1. ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาประถมศึกษา และประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ เกินครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่มีสถานภาพการสมรส/อยู่ด้วยกัน โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงราย กลุ่มตัวอย่างมีการดำรงตำแหน่งเป็นประธานชุมชน ประธานแม่บ้าน ประธาน อสม และประธาน อปพร และมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่นานเกิน 21 ปี ขึ้นไป

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลนครเชียงราย อยู่ในระดับมาก

3. ทัศนคติต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และทุกด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีด้านความเป็นธรรมในการพิจารณาให้สวัสดิการสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสมีระดับสูงสุด รองลงมา เป็นการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ตามลำดับ

4. ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ได้แก่ ระดับการศึกษา

5. ลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพการสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลำเนา ประสบการณ์ในการทำงาน การดำรงตำแหน่งในชุมชน ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล และ ความรู้ความเข้าใจต่อการจัดสวัสดิการสังคม

The two purposes of the study were

1) to find out the attitude of community leaders toward social welfare for the disadvantaged ;

2) to identify the relationship between the personal characteristics and the attitude of community leaders toward such social welfare.

The data were collected from of 120 community leaders in Chiangrai City Municipality by using a questionnaire as the research tool. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test and F- test (One -Way ANOVA)

The findings were briefly stated below.

1. Female community leaders outnumbered male ones. They were 51 years old or more and completed primary school. The majority were in small trade/ private business. More than half were married and lived with their spouses. The averaged monthly income was less than 5,000 baht. Most of them lived in Muang Chiangrai District. They held the position of community chairperson, housecraft group chairperson, volunteer group chairperson, and civil defense group chairperson. They had more than 10 years of work experience. Most of them lived in the municipality for more than 21 years.

2. Overall, their knowledge and understanding of social welfare for the disadvantaged was found to be at a high level.

3. As a whole, their attitude toward social welfare for the disadvantaged was highly positive. All the aspects were strongly agreed with. They agreed most with fairness in considering operating social welfare for the disadvantaged, followed by payment of allowance to the disabled, payment of allowance for the elderly, and payment of allowance for AIDS patients, respectively.

4. Education was found to have a significant relationship with their attitude.

5. However, other variables that have not significantly related to their attitude were sex, age, occupation marital status, average monthly income, hometown, work experience, position in the community, number of residential years in the community, knowledge and understanding of social welfare.